

Allelopathic effects of safflower genotypes on the germination and growth of some different weed

Ghafar Aghavaysi¹, Farzad Fayaz^{2*}, Babak Pasari³

¹ Graduated MSc Student, Department of Agronomy and Plant Breeding, Sanandaj Branch, Islamic Azad University, Sanandaj, Iran, Email: ghafar.fr@gmail.com

² Assistant Prof, Department of Agronomy and Plant Breeding, Sanandaj Branch, Islamic Azad University, Sanandaj, Iran, Email: fayyaz.farzad@gmail.com

³ Assistant Prof, Department of Agronomy and Plant Breeding, Sanandaj Branch, Islamic Azad University, Sanandaj, Iran, Email: bpasary@yahoo.com

Article Info

Article type:
Research Full Paper

Article history:
Received: 2022-12-28
Revised: 2022-12-31
Accepted: 2023-1-5

Keywords:
Allelopathy
Germination
Safflower
Seedling
Weed

ABSTRACT

In order to study the allelopathic effect of safflower genotypes on germination and seedling growth characteristics of some weed species, a factorial experiment was conducted as a randomized complete block design with 3 replications in 2017 in the research laboratory of the Faculty of Agriculture, Azad University, Sanandaj branch. The first factor included three genotypes of safflower (Wild, Sina, and Kurdistan local) and the second factor consisted of four species of weeds (grass pea, millet, berseem clover, rye-grass) and the third factor includes safflower root extract in four concentrations (0: distilled water- control, 25, 50, and 100 percent) were considered. The studied traits in this experiment included: germination speed, root length, shoot length, root fresh weight, shoot fresh weight and seed vigor. The results showed that the studied traits showed significant differences under the influence of genotype except the length of root and seed vigor. Also, all investigated traits except root length were significant under the effect of root extract concentration and weed. The results of interaction effects were also significant for most of the investigated traits. In this experiment, the Sina genotype was superior in terms of its effect on reducing the rate of germination and seedling growth, and increasing the concentration of safflower root extract reduced the rate of germination and seedling growth. Also, berseem clover and grass pea, were identified as the most sensitive and resistant plants to safflower allelopathy, respectively.

Cite this article: Aghavaysi, Gh., Fayaz, F., Pasari, B. (2022). Allelopathic effects of safflower genotypes on the germination and growth of some different weed. *Journal of Seed Research*, 12 (1), 1-10.

©The author(s)

Publisher: Islamic Azad University, Gorgan branch

Doi: 10.30495/jsr.2023.1976248.1242

نشریه تحقیقات بذر

شاپا چاپی: ۲۳۸۳-۲۶۶۵
شاپا الکترونیکی: ۲۲۵۲-۰۹۶۱

تأثیر آللوپاتی ژنوتیپ‌های گلرنگ بر ویژگی‌های جوانه‌زنی و رشد گیاهچه چند گونه علف‌هرز

غفار آغه ویسی^۱، فرزاد فیاض^{۲*}، بابک پاساری^۳

۱ کارشناسی ارشد، گروه زراعت و اصلاح نباتات، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران، رایانامه: ghafar.fr@gmail.com

۲ استادیار، گروه زراعت و اصلاح نباتات، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران، رایانامه: fayyaz.farzad@gmail.com

۳ استادیار، گروه زراعت و اصلاح نباتات، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران، رایانامه: bpasary@yahoo.com

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله:	به منظور بررسی تأثیر آللوپاتی ژنوتیپ‌های گلرنگ بر روی خصوصیات جوانه‌زنی و رشد
مقاله کامل علمی	گیاهچه چند علف‌هرز متفاوت آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه‌ی بلوک‌های
تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۰/۰۷	کامل تصادفی در ۳ تکرار در سال ۱۳۹۶ در آزمایشگاه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۱/۱۰/۱۰	آزاد واحد سنندج اجرا گردید. عامل اول شامل سه ژنوتیپ گلرنگ (وحشی، سینا و محلی
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۰/۱۵	کردستان)، عامل دوم عصاره ریشه گلرنگ در چهار غلظت شامل (۰: آب مقطر- شاهد، ۵۰، ۲۵،
واژه‌های کلیدی:	و ۱۰۰ درصد) و عامل سوم شامل چهار نوع علف‌هرز (خلر، ارزن، شبدر برسیم، چچم) در نظر
آلوپاتی	گرفته شد. صفات مورد بررسی در این آزمایش شامل: سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول
گلرنگ	ساقه‌چه، وزن تر ریشه‌چه، وزن تر ساقه‌چه و بیه بذر بودند. نتایج نشان داد که صفات مورد
جوانه‌زنی	بررسی به جز طول ریشه‌چه و بیه بذر تحت تأثیر ژنوتیپ اختلاف معنی‌داری نشان دادند.
گیاهچه	همچنین همه صفات مورد بررسی به جز طول ریشه‌چه تحت تأثیر غلظت عصاره ریشه و علف
علف‌هرز	هرز معنی‌دار گردیدند. اثرات متقابل نیز در بیشتر صفات مورد بررسی معنی‌دار گردیدند. در این
	آزمایش ژنوتیپ سینا از نظر تأثیر بر کاهش سرعت جوانه‌زنی و رشد گیاهچه برتر بود و با
	افزایش غلظت عصاره ریشه گلرنگ کاهش سرعت جوانه‌زنی و رشد گیاهچه مشهود بود.
	همچنین علف‌هرز شبدر برسیم و خلر به ترتیب به عنوان حساس‌ترین و مقاوم‌ترین گیاهان به
	اثر آللوپاتی گلرنگ شناسایی شدند.

استناد: آغه ویسی، غفار؛ فیاض، فرزاد؛ پاساری، بابک. (۱۴۰۱). تأثیر آللوپاتی ژنوتیپ‌های گلرنگ بر ویژگی‌های جوانه‌زنی و

رشد گیاهچه چند گونه علف‌هرز. نشریه تحقیقات بذر، ۱۲ (۲)، ۱-۱۰.

Doi: 10.30495/jsr.2023.1976248.1242

ناشر: دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرگان

© نویسنده‌گان.

مقدمه

افزایش تقاضا جهت روغن های گیاهی در بازارهای جهانی و به دنبال آن افزایش قیمت روغن، باعث فشارهای اقتصادی به کشورهای وارد کننده روغن از جمله ایران گردیده است. بنابراین، با توجه به افزایش جمعیت و مصرف سرانه روغن افزایش سطح زیر کشت دانه های روغنی و افزایش عملکرد آن ها برای کاهش وابستگی به کشورهای دیگر ضروری است (Kafi and Rostami, 2008). گلرنگ (*Carthamus tinctorius* L.) به عنوان گیاهی ریشه عمیق و مقاوم به خشکی یکی از گیاهان دانه روغنی باارزش محسوب می گردد. با این وجود گیاه گلرنگ به دلیل رشد کند در مرحله روزهت، در برابر رقابت علف های هرز بسیار آسیب پذیر است و علف های هرز قادرند عملکرد گلرنگ را به شدت کاهش داده و حتی باعث از بین رفتن کل محصول گردند (Veisi 2014). بنابراین کنترل علف های هرز این گیاه علی الخصوص با روش های سازگار با محیط زیست و با حداقل هزینه بسیار حائز اهمیت به شمار می رود. در سال های اخیر کاربرد ترکیبات ثانویه مترشحه از اندام های مختلف گیاهان با عنوان ترکیبات آللوپاتیک جهت کنترل علف های هرز از دیدگاه اکولوژیکی، بسیار مورد توجه قرار گرفته است. در این روش هدف توسعه علف کش های طبیعی جدید می باشد که می توانند رشد علف های هرز را بدون آسیب رساندن به محیط زیست مهار کنند (Motamedi et al., 2016; 2022; Rial et al., 2020). کاربرد ترکیبات آللوپاتیک موجب مهار یا کاهش جوانه زنی، کاهش رشد در مرحله گیاهچه ای، تقلیل سطح برگ، کاهش تولید ماده خشک، میزان رنگیزه ها، کربوهیدرات ها، پروتئین ها و در نتیجه توقف رشد و نمو می گردند (Behdad et al., 2015). همچنین گزارش گردیده است که با افزایش غلظت این

ترکیبات، درصد جوانه زنی و رشد گیاهچه ها کاهش بیشتری می یابد (Tutenocakli et al., 2022; Miri and Armin, 2013). مطالعات صورت گرفته بیانگر وجود ترکیبات بازدارنده جوانه زنی و رشد در عصاره گیاه گلرنگ می باشد (Farhoudi, 2015; Gholizadeh et al., 2012; Sabet Zanganeh and Farhoudi, 2013; Ullah et al., 2014). عصاره گلرنگ از فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز (آنزیم ضروری در روند جوانه زنی بذر) در بذور علف های هرز جلوگیری نموده و با افزایش غلظت عصاره، میزان بازدارندگی آن افزایش می یابد (Farhoudi and Lee, 2012). همچنین ثابت شده است که ریشه های گیاه گلرنگ تحت تاثیر گیاهان انگلی و علف های هرز، متابولیت های ثانویه تراوش می کند. یکی از این ترکیبات سسکوئین تریپن لاکتون دهیدروکوستوسلاکتون می باشد که جوانه زنی برخی از بذور علف های هرز انگلی را تحریک می کند. همچنین این ترکیب دارای اثرات فیتوتوکسین بر روی برخی از علف های هرز مهم از قبیل چچم یکساله و چندساله و سوروف می باشد. ترشح ترکیبات استریگولاکتون سولاناکول و فاباسیل استات نیز در ریشه های گلرنگ تایید شده است (Rial et al., 2020). این آزمایش به منظور بررسی پتانسیل عصاره ریشه ژنوتیپ های گلرنگ بر روی کنترل جوانه زنی و رشد گیاهچه برخی از علف های هرز صورت گرفت.

مواد و روش ها

این آزمایش در بهار و تابستان سال ۱۳۹۶ در آزمایشگاه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج واقع در ۱۰ کیلومتر ۱۰ جاده سنندج - کرمانشاه اجرا گردید. ارتفاع محل از سطح دریا ۱۳۹۳ متر و دارای طول و عرض جغرافیایی ۴۶ درجه و ۵۹ دقیقه شرقی و ۳۵ درجه و ۱۰ دقیقه شمالی می باشد. این طرح به

صفاتی که در این آزمایش اندازه‌گیری شد عبارت بودند از: سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه، وزن تر ریشه‌چه، وزن تر ساقه‌چه و شاخص ویگور (بنیه بذر). جهت اندازه‌گیری سرعت جوانه‌زنی از فرمول زیر استفاده گردید (Kulkarni et al., 2007).

$$\text{سرعت جوانه زنی} = \frac{\text{تعداد بذور جوانه زده}}{\text{اولین روز شمارش}} + \dots + \frac{\text{تعداد بذور جوانه زده}}{\text{دومین روز شمارش}} + \dots + \frac{\text{تعداد بذور جوانه زده}}{\text{آخرین روز شمارش}}$$

سپس ریشه‌چه و ساقه‌چه بذور جوانه‌زده در هر پتری‌دیش، را با دقت جدا نموده و به وسیله کولیس و خط‌کش طول آن‌ها اندازه‌گیری و متعاقب آن هر کدام به طور جداگانه توزین گردیدند. برای اندازه‌گیری شاخص ویگور (بنیه بذر) نیز از فرمول زیر استفاده گردید (ISTA, 2010).

$$\text{درصد جوانه زنی} = \left(\text{طول ساقه چه} + \text{طول ریشه چه} \right) \times \text{بنیه بذر}$$

پس از اطمینان از نرمال بودن داده‌ها، تجزیه واریانس طرح فاکتوریل سه عاملی به وسیله نرم‌افزار آماری Minitab انجام و مقایسه میانگین تیمارها با آزمون چند دامنه‌ای توکی صورت گرفت.

نتایج و بحث

سرعت جوانه‌زنی: به طور کلی نتایج تجزیه واریانس نشان داد که سرعت جوانه‌زنی تحت تاثیر ژنوتیپ، غلظت عصاره ریشه گلرنگ و نوع علف هرز و همچنین کلیه اثرات متقابل در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). بر اساس نتایج مقایسه میانگین اثرات اصلی مشاهده گردید که در بین ژنوتیپ‌ها بیشترین درصد جوانه‌زنی مربوط به محلی

صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه‌ی بلوک‌های کامل تصادفی در ۳ تکرار صورت گرفت. عامل اول مورد بررسی شامل سه ژنوتیپ گلرنگ (گونه وحشی *Carthamus oxycantous*، رقم سینا و رقم محلی کردستان)، و عامل دوم عصاره ریشه گلرنگ در چهار غلظت شامل (۰: آب مقطر - شاهد، ۲۵، ۵۰، ۱۰۰ درصد) و عامل سوم شامل چهار نوع علف هرز (خلر *Lathyrus sativa*، ارزن *Panicum miliaceum*، شبدر برسیم *Trifolium alexandrinum* و چچم *Lolium rigidum*) در نظر گرفته شد. در این آزمایش جهت اطمینان از انتخاب صحیح ریشه ژنوتیپ‌های مختلف گلرنگ (وحشی، رقم سینا و رقم محلی کردستان) بذور مورد نظر در مزرعه کشت گردید و پس از اتمام رشد رویشی و زایشی، ریشه‌های ژنوتیپ‌های مختلف گیاه گلرنگ جمع‌آوری و پس از خشک شدن کامل در معرض هوا، آسیاب گردید. در این مرحله به ازای هر ۱۰ گرم وزن خشک ریشه، ۱۰۰ میلی‌لیتر آب مقطر اضافه و در دمای اتاق به مدت ۲۴ ساعت نگهداری و سپس فیلتر گردید. عصاره حاصله به عنوان غلظت ۱۰۰ درصد در نظر گرفته شد و سایر غلظت‌ها از طریق رقیق نمودن این محلول به دست آمد. بذر علف‌های هرز از بانک بذر ایران و شرکت پاکان بذر اصفهان تهیه گردید. از هر نمونه بذر، هفت عدد به طور تصادفی انتخاب و در گلدان کشت شد تا از جوانه‌زنی بذور اطمینان حاصل گردد. پس از ضدعفونی بذرها و پتری‌دیش‌ها، از هر نمونه بذر علف‌هرز، تعداد ۲۰ عدد به صورت تصادفی در داخل پتری‌دیش به مدت ۱۴ روز در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد در دوره نوری ۱۴ ساعت درون دستگاه ژرمیناتور قرار گرفت. در اولین روز به هر پتری‌دیش ۴ سی‌سی از عصاره به دست آمده اضافه و در طول مدت آزمایش هر زمان حجم عصاره کاهش یافت مجدداً به مقدار لازم اضافه گردید.

Echinochloa crus-galli و *Lolium rigidum*

شابهت شده است

(Rial et al., 2020). در تحقیقی مشابه در بین علف‌های هرز، تاج خروس بیشترین حساسیت را نسبت به بقایای ریشه ژنوتیپ‌های گلرنگ از خود نشان داد. در این تحقیق نتیجه‌گیری گردید که هر چه اندازه بذر گیاهان کوچکتر باشد، گیاهچه‌های علف هرز حساسیت بیشتری نسبت به آلودگی بقایای گلرنگ از خود نشان می‌دهند (Motamedi and Majni, 2014). طی آزمایشی افزایش غلظت عصاره آبی گلرنگ وحشی از ۱۰۰-۰ درصد اثر بازدارندگی بر درصد جوانه‌زنی گیاه سوروف داشت و مشاهده گردید که عصاره آبی گلرنگ وحشی سبب افزایش تخریب غشای سلولی و افزایش غلظت مالون دی آلدئید و فعالیت آنزیم لپیدوپراکسیژناز در بافت گیاهچه گیاه سوروف گردید (Sabet Zanganeh and Farhoudi, 2013). تاثیر عصاره گلرنگ بر کاهش درصد و سرعت جوانه‌زنی علف هرز سوروف و یولاف وحشی توسط سایر محققان ثابت شده است (Gholizadeh et al., 2012).

کردستان و کمترین مربوط به رقم سینا بود (جدول ۲). گزارش شده است که تنش خشکی، پتانسیل آلودگی بقایای گیاه گلرنگ را افزایش می‌دهد (Motamedi and Majni, 2014)، با توجه به پتانسیل بالای مقاومت به خشکی در رقم سینا، احتمال می‌رود این رقم ترکیبات آلودگی بیشتری را در بقایای خود به همراه داشته باشد و در نتیجه سبب کاهش سرعت جوانه‌زنی شده باشد. تفاوت بین عصاره بقایای ژنوتیپ‌های گلرنگ از نظر تاثیر بازدارندگی بر درصد جوانه‌زنی و کاهش رشد گیاهچه علف هرز توسط سایر محققان گزارش شده است (Motamedi and Majni, 2014). در این آزمایش با مقایسه سرعت جوانه‌زنی بذر علف‌های هرز نیز مشاهده گردید که علف هرز چچم، کمترین میزان سرعت جوانه‌زنی را داشته است. به نظر می‌رسد عصاره حاصل از بقایای ریشه گلرنگ توانسته است روند جوانه‌زنی این گیاه را مختل سازد (جدول ۲). اثرات فیتوتوکسین ریشه‌های گیاه گلرنگ بر سه علف هرز مهم *Lolium perenne*

جدول ۱: نتایج تجزیه واریانس تاثیر آلودگی بقایای گلرنگ بر روی خصوصیات جوانه‌زنی علف‌های هرز

منابع تغییرات	درجه آزادی	سرعت جوانه‌زنی	طول ریشه‌چه	طول ساقه‌چه	وزن تر ریشه‌چه	وزن تر ساقه‌چه	بینه بذر
بلوک	۲	۱۵/۵ *	۵۶/۵۸ ns	۰/۰۴۱۴ *	۰/۰۰۰۰۸ *	۰/۰۰۰۰۳ *	۹۵۲۰ ns
ژنوتیپ	۲	۳۰/۱۶ *	۶۶/۹۷ ns	۰/۷۱۲۲ *	۰/۰۰۱۱۳ *	۰/۰۰۰۰۶ *	۲۵۳۶۱ ns
غلظت	۳	۱۲۵۱/۷ *	۴۶/۱۶ ns	۳/۸۳۱۵ *	۰/۰۰۰۲۲ *	۰/۰۰۰۰۸ *	۲۱۳۲۵۶ *
علف هرز	۳	۱۶۰۰/۱۳ *	۲۰۵/۸۱ ns	۱۱۴/۷۵۶ *	۰/۲۷۱۰۵ *	۰/۰۲۴۴۵ *	۳۱۹۵۳۸۶ *
ژنوتیپ × غلظت	۶	۴۵/۷ *	۵۸/۲۱ ns	۰/۱۴۹۱ *	۰/۰۰۰۳۱ *	۰/۰۰۰۰۷ *	۱۷۰۷۴ ns
ژنوتیپ × علف هرز	۶	۱۸۷/۹ *	۶۰/۸۳ ns	۱/۶۴ *	۰/۰۰۱۱۳ *	۰/۰۰۰۳۶ *	۴۷۳۴۱ *
غلظت × علف هرز	۹	۴۶۸ *	۵۷/۲۳ ns	۰/۴۶۹۲ *	۰/۰۰۰۰۱ *	۰/۰۰۰۳۶ *	۱۷۱۷۱ ns
ژنوتیپ × غلظت × علف هرز	۱۸	۶۲ *	۶۳/۱۱ ns	۰/۲۹۷۹ *	۰/۰۰۰۳۱ *	۰/۰۰۰۰۱ *	۱۹۷۷۸ ns
خطا	۹۴	۲/۱	۶۰/۴۸	۰/۰۰۸۸	۰/۰۰۰۰۶	۰/۰۰۰۰۰۲	۱۰۱۷۶
ضریب تغییرات (%)	۳/۲۱	۱۵/۱۶	۳/۵۹	۱۵/۳۳	۶/۰۲	۳/۲۳	

ns، * و ** به ترتیب غیر معنی‌دار و معنی‌دار در سطوح ۵ و ۱ درصد

از ۲۰-۰ درصد، درصد جوانه‌زنی بذر، غلظت لپید مالون دی آلدئید پراکسیداسیون، وزن تر گیاهچه و طول گیاهچه خردل وحشی کاهش یافت. عصاره گلرنگ همچنین از فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز (آنزیم ضروری در روند جوانه‌زنی بذر) در بذر خردل وحشی جلوگیری نموده و با افزایش غلظت عصاره، میزان بازدارندگی آن افزایش یافت. به طوری که کمترین فعالیت آلفا آمیلاز با غلظت ۱۵ و ۲۰ درصد عصاره گلرنگ حاصل گردید (Farhoudi and Lee, 2012).

در این آزمایش با افزایش غلظت عصاره آبکی ریشه جوانه‌زنی کاهش یافت به طوری که حداقل سرعت جوانه‌زنی در غلظت ۱۰۰ درصد عصاره حاصل گردید. کاهش درصد جوانه‌زنی بذر به افزایش غلظت مالون دی آلدئید و همچنین کاهش فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز نسبت داده شده است (Farhoudi and Darmyazadeh, 2015). این محققان همچنین دریافتند که افزایش غلظت عصاره جو به دلیل افزایش تخریب غشاء سلولی و کاهش فعالیت آنزیم‌های حیاتی مانند آلفا آمیلاز و ساکاروز سنتتاز در گیاهچه سوروف، سبب کاهش وزن گیاهچه این علف هرز گردید.

طی تحقیقی مشابه با افزایش غلظت عصاره گلرنگ

جدول ۲: مقایسه میانگین اثرات ژنوتیپ، غلظت عصاره و علف هرز بر روی صفات مورد بررسی

سرعت جوانه‌زنی (درصد)	طول ریشه‌چه (سانتیمتر)	طول ساقه‌چه (سانتیمتر)	وزن تر ریشه‌چه (گرم)	وزن تر ساقه‌چه (گرم)	بنیه بذر
۶۳ ^b	۴/۶ ^a	۴/۶ ^a	۰/۰۲ ^a	۰/۰۳ ^a	۹۰۷ ^a
۶۵ ^a	۴/۶ ^a	۴/۶ ^a	۰/۰۲ ^a	۰/۰۲ ^b	۹۲۰ ^a
۳۰ ^c	۶/۶ ^a	۴/۴ ^b	۰/۰۱۵ ^b	۰/۰۳ ^a	۸۷۵ ^a
۷۴/۲ ^b	۷/۷ ^a	۴/۵ ^b	۰/۰۲ ^a	۰/۰۳ ^a	۱۲۰۶ ^a
۳۳/۷ ^d	۵/۷ ^{ab}	۷ ^a	۰/۰۱۵ ^b	۰/۰۰۱ ^d	۱۰۰۲ ^b
۶۲/۵ ^c	۵/۷ ^{ab}	۳/۵ ^c	۰/۰۱۳ ^{bc}	۰/۰۲ ^b	۸۹۹ ^c
۸۱/۷ ^a	۲/۹ ^b	۳/۱ ^d	۰/۰۱ ^c	۰/۰۱ ^c	۴۹۷ ^d
۶۷/۵ ^a	۴/۷ ^a	۴/۹ ^a	۰/۰۲ ^a	۰/۰۲ ^b	۹۶۶/۱ ^a
۶۶/۹ ^b	۴/۷ ^a	۴/۶ ^b	۰/۰۲ ^a	۰/۰۳ ^a	۹۴۹ ^{ab}
۶۲/۳ ^c	۴/۶ ^a	۴/۴ ^c	۰/۰۱۵ ^b	۰/۰۲ ^b	۸۹۴ ^b
۵۵/۳ ^d	۶/۹ ^a	۴/۱ ^d	۰/۰۱ ^c	۰/۰۱ ^c	۷۹۵ ^c

اعداد دارای حروف مشترک در هر ستون بر اساس آزمون توکی اختلاف معنی‌دار ندارند

هر سه ژنوتیپ با افزایش غلظت عصاره در علف هرز چچم یکسان بود. بنابراین نتیجه‌گیری گردید که چچم حساسترین بذر علف هرز از نظر جوانه‌زنی نسبت به عصاره ریشه گلرنگ می‌باشد.

بر اساس نتایج اثرات متقابل سه گانه حداکثر جوانه‌زنی در هر سه ژنوتیپ در غلظت صفر و در شیدر برسیم و حداقل جوانه‌زنی در ژنوتیپ وحشی در غلظت ۱۰۰ عصاره ریشه و در علف هرز چچم مشاهده گردید (نمودار ۱). روند کاهش جوانه‌زنی در

جدول ۳: مقایسه میانگین اثرات متقابل تیمارها بر روی خصوصیات جوانه‌زنی و رشد گیاهچه علف‌های هرز

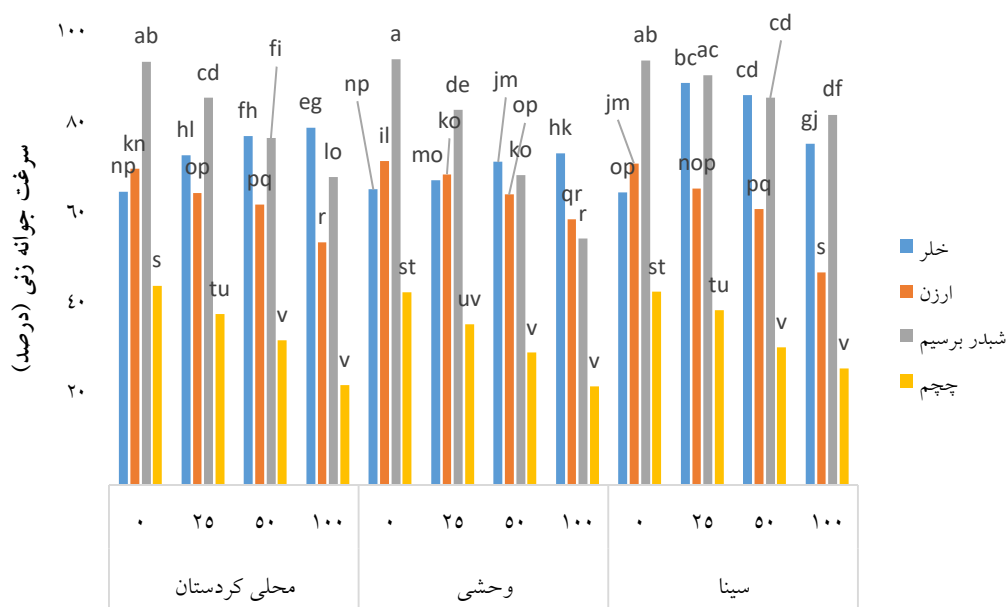
نشریه تحقیقات بذر، سال دوازدهم، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۱

بینه بذر	وزن تر ساقه‌چه (گرم)	وزن تر ریشه‌چه (گرم)	طول ساقه‌چه (سانتیمتر)	طول ریشه‌چه (سانتیمتر)	سرعت جوانه‌زنی (درصد)	ژنوتیپ × غلظت	
۹۶۷/۳ ^{ab}	۰/۰۳ ^{bcd}	۰/۰۱ ^{ab}	۴/۹ ^a	۴/۸ ^a	۶۸/۴ ^b	۰	
۹۸۳/۴ ^a	۰/۰۲ ^{ef}	۰/۰۱ ^{ab}	۴/۷ ^b	۴/۶ ^a	۶۵/۵ ^{cd}	۲۵	محلی
۸۹۱/۶ ^{ab}	۰/۰۳ ^{۵b}	۰/۰۱ ^{ab}	۴/۵ ^c	۴/۵ ^a	۶۲/۳ ^e	۵۰	کردستان
۸۳۸/۸ ^{bc}	۰/۰۲ ^{۸cde}	۰/۰۱ ^{ab}	۴/۳ ^d	۴/۴ ^a	۵۶ ^g	۱۰۰	
۹۶۵/۷ ^{ab}	۰/۰۲ ^{۵c}	۰/۰۱ ^{ab}	۴/۹ ^a	۴/۷ ^a	۶۸/۷ ^b	۰	
۹۳۰/۹ ^{ab}	۰/۰۳ ^{۵b}	۰/۰۱ ^a	۴/۹ ^a	۴/۶ ^a	۶۳/۹ ^{de}	۲۵	وحشی
۸۹۷ ^{ab}	۰/۰۳ ^{bcd}	۰/۰۱ ^a	۴/۵ ^{bc}	۴/۵ ^a	۵۸/۶ ^f	۵۰	
۸۳۸/۲ ^{bc}	۰/۰۳ ^{bcd}	۰/۰۱ ^a	۴/۳ ^c	۴/۳ ^a	۵۲/۳ ^h	۱۰۰	
۹۶۵/۱ ^{ab}	۰/۰۳ ^{bcd}	۰/۰۱ ^{ab}	۴/۹ ^a	۴/۷ ^a	۶۸/۴ ^b	۰	
۹۳۴/۹ ^{ab}	۰/۰۴ ^a	۰/۰۰۹ ^b	۴/۵ ^c	۴/۹ ^a	۷۱/۲ ^a	۲۵	
۸۹۳/۴ ^{ab}	۰/۰۲ ^{۸cde}	۰/۰۰۸ ^c	۴/۳ ^d	۴/۷ ^a	۶۶/۱ ^c	۵۰	سینا
۷۰۹/۸ ^c	۰/۰۱ ^{۷f}	۰/۰۰۷ ^d	۳/۹ ^e	۱۲/۱ ^a	۵۷/۸ ^{fg}	۱۰۰	
ژنوتیپ × علف هرز							
۱۲۷۶/۷ ^a	۰/۰۲ ^{۳c}	۰/۰۲ ^a	۴/۷ ^d	۷/۵ ^a	۷۳/۸ ^a	خلر	محلی
۹۲۰/۴ ^{de}	۰/۰۱ ^{۷e}	۰/۰۱ ^c	۳/۶ ^g	۵/۸ ^a	۶۳/۸ ^g	ارزن	کردستان
۵۰۲/۵ ^f	۰/۰۱ ^{۷e}	۰/۰۱ ^c	۳/۱ ^h	۲ ^a	۸۱/۳ ^b	شبدر برسیم	
۹۸۰/۸ ^{cd}	۰/۰۱ ^{۱i}	۰/۰۱ ^c	۷ ^b	۳/۱ ^a	۳۴/۱ ^{hi}	چچم	
۱۲۳۱/۷ ^{ab}	۰/۰۲ ^{۵b}	۰/۰۲ ^a	۴/۸ ^d	۷/۵ ^a	۶۹/۷ ^e	خلر	
۹۵۲ ^{de}	۰/۰۲ ^d	۰/۰۱ ^c	۳/۸ ^f	۵/۹ ^a	۶۶/۱ ^f	ارزن	وحشی
۴۶۲/۳ ^f	۰/۰۱ ^{۵eg}	۰/۰۱ ^c	۲/۹ ⁱ	۱/۷ ^a	۷۵/۳ ^d	شبدر برسیم	
۹۸۵/۷ ^{cd}	۰/۰۱ ^j	۰/۰۱ ^c	۶/۸ ^c	۳/۲ ^a	۳۲/۵ ⁱ	چچم	
۱۱۰۹/۸ ^{bc}	۰/۰۳ ^a	۰/۰۱ ^{۵c}	۳/۹ ^e	۸ ^a	۷۹/۲ ^c	خلر	
۸۲۵/۸ ^e	۰/۰۱ ^{۳h}	۰/۰۱ ^c	۳/۱ ^h	۵/۳ ^a	۶۱/۵ ^g	ارزن	سینا
۵۲۶/۴ ^f	۰/۰۱ ^{۵eg}	۰/۰۱ ^c	۳/۲ ^h	۲/۲ ^a	۸۸/۴ ^a	شبدر برسیم	
۱۰۴۱/۲ ^{cd}	۰/۰۱ ^{۱i}	۰/۰۱ ^c	۷/۴ ^a	۱۱ ^a	۳۴/۵ ^h	چچم	
غلظت × علف هرز							
۱۱۸۰/۳ ^{abc}	۰/۰۲ ^{۷c}	۰/۰۲ ^a	۴/۶ ^f	۷/۳ ^a	۶۵/۳ ^g	خلر	
۹۷۵ ^{dfgh}	۰/۰۲ ^{۵d}	۰/۰۱ ^{۷cd}	۳/۹ ^g	۵/۹ ^a	۷۱/۲ ^e	ارزن	
۵۷۵ ^h	۰/۰۲ ^{۳e}	۰/۰۱ ^{۵def}	۳/۴ ^h	۲/۳ ^a	۹۴/۳ ^a	شبدر برسیم	
۱۱۳۴/۹ ^{bcd}	۰/۰۱ ^{۵i}	۰/۰۱ ^{۷cd}	۷/۸ ^a	۳/۵ ^a	۴۳/۳ ^j	چچم	
۱۳۰ ^a	۰/۰۳ ^{۱ab}	۰/۰۲ ^a	۴/۵ ^{ef}	۷/۸ ^a	۷۶/۷ ^{cd}	خلر	
۹۲۷/۳ ^{efg}	۰/۰۲ ^{۱ef}	۰/۰۱ ^{۶cdef}	۳/۵ ^h	۵/۷ ^a	۶۶/۶ ^{fg}	ارزن	۲۵
۵۱۹/۱ ^h	۰/۰۲ ^{۰fg}	۰/۰۱ ^{۵def}	۳/۲ ⁱ	۲ ^a	۸۶/۸ ^b	شبدر برسیم	
۱۰۵۱/۶ ^{cde}	۰/۰۱ ^{۵i}	۰/۰۱ ^{۷cd}	۷/۲ ^b	۳/۳ ^a	۳۷/۵ ^k	چچم	
۱۲۲۷/۳ ^{ab}	۰/۰۳ ^b	۰/۰۱ ^{۸b}	۴/۴ ^{ef}	۷/۸ ^a	۷۸/۷ ^c	خلر	
۸۸۷/۲ ^{efg}	۰/۰۱ ^{۸fgh}	۰/۰۱ ^{۵def}	۳/۴ ^h	۵/۶ ^a	۶۲/۷ ^h	ارزن	۵۰
۴۸۲/۲ ^h	۰/۰۱ ^{۶gh}	۰/۰۱ ^{۵def}	۳ ^j	۱/۸ ^a	۷۷/۳ ^{cd}	شبدر برسیم	
۹۷۹/۲ ^{def}	۰/۰۱ ^{۵i}	۰/۰۱ ^{۶cdef}	۶/۹ ^c	۳/۱ ^a	۳۰/۷ ^l	چچم	
۱۱۰۶/۶ ^{bcd}	۰/۰۳ ^{۵a}	۰/۰۱ ^{۸b}	۴/۴ ^f	۷/۷ ^a	۷۶/۲ ^d	خلر	
۸۰۸/۱ ^g	۰/۰۱ ^{۶gh}	۰/۰۱ ^{۵def}	۳/۲ ⁱ	۵/۴ ^a	۵۳/۴ ^l	ارزن	۱۰۰

تأثیر آللوپاتی ژنوتیپ‌های گلرنگ بر... / غفار آغه ویسی و همکاران

سرعت جوانه‌زنی (درصد)	طول ریشه‌چه (سانتیمتر)	طول ساقه‌چه (سانتیمتر)	وزن تر ریشه‌چه (گرم)	وزن تر ساقه‌چه (گرم)	بینه بذر
شیدر برسیم ۶۸/۴ ^f	۱/۶ ^a	۲/۶ ^k	۰/۰۱۴ ^f	۰/۰۱۳ ⁿ	۴۱۳/۳ ^h
چچم ۲۳/۳ ^m	۱۳/۱ ^a	۶/۳ ^d	۰/۰۱۴ ^f	۰/۰۱ ^k	۸۵۴/۴ ^g

اعداد دارای حروف مشترک در هر ستون بر اساس آزمون توکی اختلاف معنی‌داری ندارند.

نمودار ۱: مقایسه اثرات متقابل ژنوتیپ × علف هرز × غلظت عصاره بر درصد جوانه‌زنی

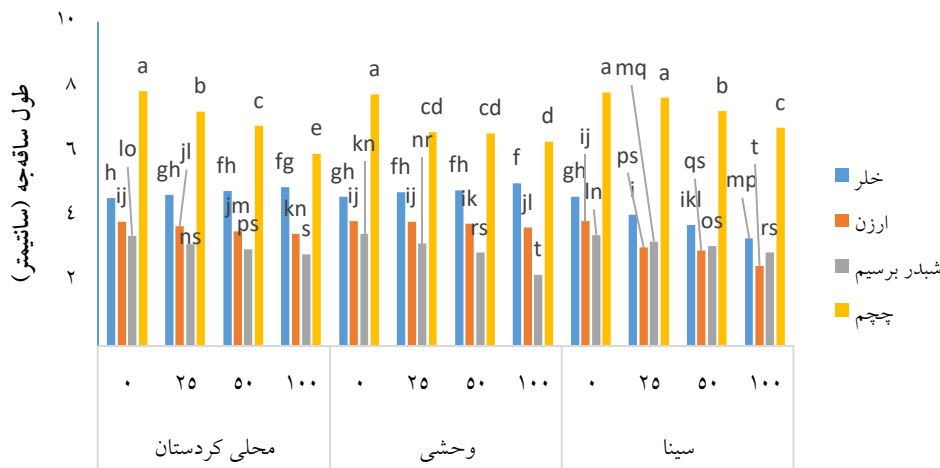
خردل وحشی کاهش یافت و مشاهده گردید که اثر بازدارندگی عصاره ریشه آفتابگردان بیشتر از ساقه است (Sadeghi et al., 2012). ثابت شده است که فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانت در علف‌های هرز وقتی در معرض ترکیبات آللوپاتیک ژنوتیپ‌های گلرنگ قرار می‌گیرند، تغییر می‌کند بطوری که هر چه فعالیت آللوپاتی بقایا بیشتر باشد، میزان فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانت در علف‌های هرز بیشتر خواهد شد (Motamedi and Majni, 2014).

نتایج اثرات متقابل سه گانه نیز بیانگر حصول حداکثر طول ساقه‌چه در هر سه ژنوتیپ در غلظت صفر و در علف هرز چچم و حداقل طول ساقه‌چه در ژنوتیپ وحشی در غلظت ۱۰۰ عصاره ریشه و در شیدر برسیم بود (نمودار ۲). روند کاهش طول ساقه‌چه در هر سه ژنوتیپ با افزایش غلظت عصاره در علف

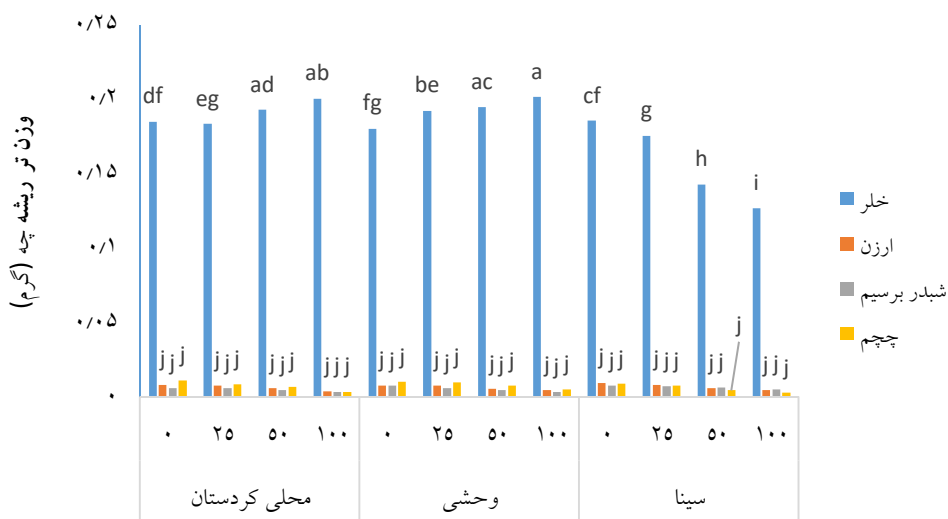
طول ریشه‌چه و ساقه‌چه: طول ساقه‌چه تحت تاثیر تیمارهای مورد بررسی اختلاف معنی‌داری نشان داد. به طوری که حداقل طول ساقه‌چه در ژنوتیپ سينا و در غلظت عصاره ۱۰۰ درصد حاصل گردید. همچنین طول ساقه‌چه در بین علف‌های هرز متفاوت و حداقل مقدار در شیدر برسیم حاصل گردید (جدول ۲). اثر عصاره آبی گلرنگ وحشی بر کاهش طول گیاهچه گیاه سوروف ثابت شده است (Sabet Zanganeh and Farhoudi, 2013). در تحقیقی مشابه عصاره گیاه آفتابگردان باعث افزایش معنی‌دار غلظت هورمون آبسزیک اسید و همچنین کاهش چشمگیر غلظت هورمون جیبرلیک در بافت برگ گندم گردیده است (Kamal, 2010). در تحقیقی دیگر با افزایش غلظت عصاره ریشه آفتابگردان، درصد جوانه‌زنی، طول ساقه و وزن خشک گیاهچه علف‌های هرز دمروباهی و

ریشه گلرنگ تولید نمود. در عین حال چچم که در صفت درصد جوانه‌زنی کمترین میزان را حاصل نموده بود در اینجا حداکثر طول ساقه‌چه را تولید نمود.

هرز شبدر برسیم (به استثنای ژنوتیپ سینا در غلظت ۱۰۰ درصد) یکسان بود. بنابراین نتیجه‌گیری گردید که شبدر برسیم کمترین طول گیاهچه را نسبت به عصاره

نمودار ۲: مقایسه اثرات متقابل ژنوتیپ × علف هرز × غلظت عصاره بر طول ساقه‌چه

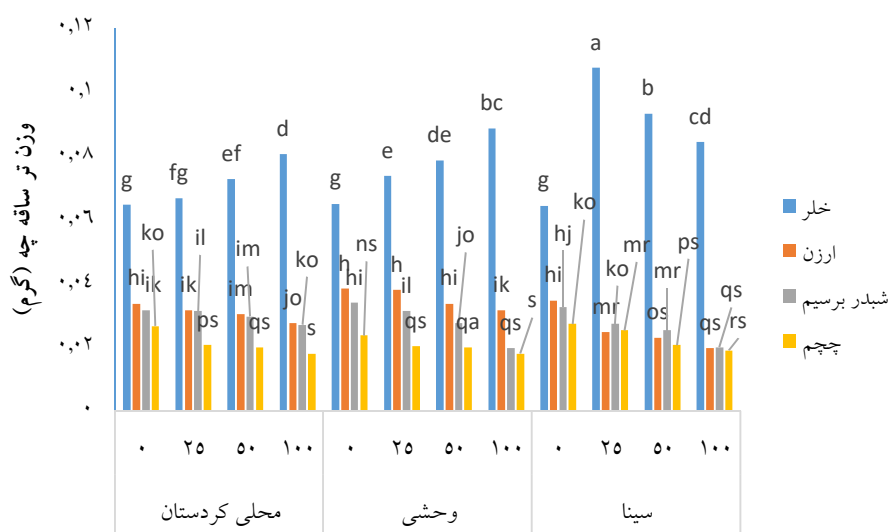
نمودار ۳: مقایسه اثرات متقابل ژنوتیپ × علف هرز × غلظت عصاره بر وزن تر ریشه‌چه

حاصله این آزمایش در خصوص طول ریشه‌چه و ساقه‌چه بروز چنین نتایجی منطقی به نظر می‌رسد. تاثیر عصاره آبی گلرنگ وحشی بر کاهش وزن گیاهچه، در گیاه سوروف ثابت شده است (Sabet Zanganeh and Farhoudi, 2013). همچنین افزایش غلظت عصاره آبی گلرنگ، سبب کاهش وزن خشک اندام هوایی و فعالیت آنزیم گواکول پراکسیداز در برگ ماشک گل خوشه‌ای گردیده است به طوری که

وزن تر ریشه‌چه و ساقه‌چه: وزن تر ریشه‌چه و ساقه‌چه تحت تاثیر تیمارهای مورد بررسی معنی‌دار گردیدند. بر اساس نتایج کمترین وزن ریشه‌چه در سینا و کمترین وزن ساقه‌چه در محلای کردستان حاصل گردید. همچنین حداقل صفات مذکور در غلظت ۱۰۰ درصد ریشه بدست آمد. در بین علف‌های هرز نیز بیشترین مقادیر صفات مذکور در علف هرز خلر مشاهده گردید. با توجه به نتایج

گیاهیچه علف‌های هرز دم‌روباهی و خردل وحشی را کاهش داد (Sadeghi et al., 2012). در ایمن آزمایش بر اساس نتایج اثرات متقابل سه گانه حداکثر وزن ریشه‌چه در تمام تیمارها در علف هرز خلر حاصل گردید (نمودار ۳). با توجه به این که خلر از نظر طول ریشه‌چه، حداکثر میزان را بدست آورده بود بنابراین افزایش وزن تر آن در اینجا منطقی به نظر می‌رسد.

این امر افزایش تخریب غشاء سلولی و غلظت مالون دی آلدئید در بافت گیاه را در پی داشته است (Farhoudi, 2014). در آزمایشی مشابه افزایش بقایای آفتابگردان به صورت مخلوط با خاک سبب کاهش وزن و ارتفاع گیاهیچه، فعالیت آنزیم‌های کاتالاز، پراکسیداز و ساکارز سنتتاز در گیاهیچه‌های علف هرز چچم گردید (Hatmianzadeh and Arianna, 2013). در پژوهشی دیگر عصاره آفتابگردان، وزن خشک

نمودار ۴: مقایسه اثرات متقابل ژنوتیپ × علف هرز × غلظت عصاره بر وزن تر ساقه‌چه

شاهد مشاهده گردید و با افزایش غلظت عصاره ریشه گلرنگ از ۰-۱۰۰ درصد، بنیه بذر کاهش یافت. در بین علف‌های هرز نیز حداکثر بنیه بذر در خلر و حداقل میزان در شبدر برسیم حاصل گردید. با توجه به نتایج قبلی در این آزمایش به نظر می‌رسد تاثیر عصاره گلرنگ در مرحله جوانه‌زنی و رشد گیاهیچه‌های علف هرز متفاوت باشد. به طوری که در برخی بذور مانند چچم در مرحله جوانه‌زنی کاهش شدیدی نشان داد ولی در مرحله رشد اولیه گیاهیچه افزایش قابل توجه طول ریشه‌چه و ساقه‌چه را در مقابل گیاه شبدر برسیم که قبلاً حداکثر درصد جوانه‌زنی را داشت، نشان داد. در عین حال شبدر

به نظر می‌رسد گیاه خلر از نظر ژنتیکی توانایی رشد و توسعه ریشه‌ها را در صورت مواجه با بقایای ریشه گلرنگ داشته باشد. این روند در خصوص وزن تر ساقه‌چه خلر نیز مشاهده گردید (نمودار ۴). هر چند در قسمت قبلی آزمایش طول ساقه‌چه علف هرز چچم بیشتر بود، منتهی این افزایش طول نتوانسته است بر وزن تر آن تاثیرگذار باشد. احتمال می‌رود در گیاه خلر تراکم بافت ساقه و یا افزایش قطر ساقه سبب این برتری شده باشد. بنیه بذر: این صفت نیز تحت تاثیر غلظت عصاره و علف هرز و همچنین اثر متقابل ژنوتیپ در علف هرز معنی‌دار گردید. به طوری که حداکثر بنیه بذر در تیمار

جوانه زده، درصد جوانه زنی، طول و وزن ریشه چه و ساقه چه، محتوی نسبی آب برگ و رنگیزه های فتوسنتزی کاهش می یابد (Ullah et al., 2014).

نتیجه گیری کلی

بر اساس نتایج این آزمایش اکثر صفات مورد بررسی در این آزمایش تا حدودی تحت تأثیر تیمارها قرار گرفتند. یافته های این آزمایش نشان داد که در بین ژنوتیپ ها، سینا کمترین درصد جوانه زنی، طول ساقه چه، وزن تر ریشه چه و ساقه چه و در نهایت کمترین میزان بینه بذر را نشان داد. همچنین با افزایش غلظت عصاره ریشه گلرنگ از ۱۰۰-۰ درصد، صفات مذکور کاهش یافتند و حداقل میزان در غلظت ۱۰۰ درصد مشاهده گردید در بین بذور علف های هرز نیز شبدر برسیم حداکثر جوانه زنی و چچم حداقل جوانه زنی را نشان دادند. با این وجود صفت بینه بذر به عنوان برآیند صفات مورد بررسی نشان داد که حداکثر میزان در بذر خلر و کمترین مقدار در شبدر برسیم حاصل گردید. بنابراین در بین علف های هرز مورد بررسی خلر به عنوان مقاوم ترین و شبدر برسیم به عنوان حساس ترین گیاه به عصاره ریشه گلرنگ مشخص گردیدند.

برسیم حداقل طول و وزن ریشه چه و ساقه چه را نشان داد و برآیند آن حداقل بینه بذر در مقابل سایر علف های هرز بود.

طی تحقیقی مشابه با هدف بررسی پتانسیل آللوپاتیک عصاره آبی اندام های مختلف گیاه (برگ، پوست، ساقه، ریشه) سه گونه گیاهی روغنی *Ricinus communis* *Jatropha curcus* و *Aphanamixis polystachya* بر روی رشد گیاهچه های جوت، برنج، گندم، تربچه، گوجه فرنگی، ماش و خردل تحت شرایط آزمایشگاهی مشاهده گردید که بازدارندگی رشد ساقه و ریشه گیاهچه های مذکور تحت تاثیر سه گونه روغنی به طور قابل توجهی متفاوت بودند. همچنین پتانسیل ترکیبات آللوپاتیک در برگ ها و ریشه های گیاهان فوق بیشتر از سایر قسمت های گیاه بود. در این تحقیق مشاهده گردید که عصاره گیاه *J. curcus* پتانسیل آللوپاتیک بالاتری نسبت به دو گیاه دیگر دارد (Mominul Islam et al., 2019). طی آزمایشی دیگر با کاربرد عصاره آللوپاتی سورگوم، آفتابگردان، چغندر قند و گلرنگ در جهت مدیریت علف های هرز گندم، مشاهده گردید که استفاده از عصاره آبی گلرنگ باعث کاهش تعداد و وزن خشک علف های هرز و در نتیجه افزایش عملکرد و اجزای عملکرد گندم گردید. به طوری که کاربرد ۱۰ لیتر در هکتار عصاره آبی، سبب افزایش ۱۷/۸ درصدی عملکرد گندم گردید (Miri and Armin, 2013). اندام های گیاه گلرنگ حاوی ترکیبات فنولیک فراوانی بوده و کاربرد آن سبب افزایش ترکیبات فنولیک در گیاهچه گیاه مورد نظر می گردد. به طوری که با افزایش غلظت این ترکیبات، فعالیت آنزیم لپیداز در بذرهای

References

- Behdad, A., Abrishamchi, P. and Jankju, M. 2015. Relation to phonology, phenolics content and allelopathic effect of *Artemisia khorassanica* Krasch on growth and physiology of *Bromus kopetdaghensis* Drobov. Iranian Journal of Biology. 28 (2): 243-255.

- Farhoudi, R. 2014. Effect of safflower aqueous extracts foliar application on peroxidase enzyme activity and cell membrane leakage of hairy vetch. *Agronomy Journal* (Pajouhesh & Sazandegi). 102: 45-53.
- Farhoudi, R. and Darmyazadeh, N. 2015. Effect of allelopathic extracts of Barley on germination, vegetative growth and some enzymes activities of *Echinocola colonum*. *Agronomy Journal* (Pajouhesh & Sazandegi). 106: 88-93.
- Farhoudi, R. and Lee, D.J. 2012. Evaluation of safflower (*Carthamus tinctorius* cv. Koseh) extract on germination and induction of α -amylase activity of wild mustard (*Sinapis arvensis*) seeds. *Seed Science and Technology*. 40 (1): 134–138.
- Gholizadeh, A., Farhoudi, R. and Modhej, A. 2012. Study the allelopathic effect of safflower (*Carthamus tinctorius*) aqueous extract on germination and seedling growth of *Avena fatua* and *Echinochloa crus-galli* weeds. Conference on non-operating defense in the agricultural sector.
- Hatmianzadeh, M and Ariannia, N. 2013. Investigating the allelopathic effects of sunflower residues mixed with soil on the growth and enzyme activities of rye seedlings. International conference on sustainable development, solutions and challenges, focusing on agriculture, natural resources, environment and tourism. 2013.
- ISTA, 2010. International rules for seed testing. International Seed Testing Association (ISTA).
- Kafi, M. and Rostami, M. 2008. Yield characteristics and oil content of three safflower (*Carthamus tinctorius*) under drought in reproductive stage and irrigation with saline water. *Iranian Journal of Field Crops Research*. 5 (1):121-131.
- Kamal, J. 2010. Efficiency of allelopathy of sunflower (*Helianthus annuus* L.) on physiology of wheat (*Triticum aestivum*. L). *African Journal of Biotechnology*. 4 (15): 9553-9555.
- Kulkarni, M.G., Street R.A. and Van Staden, J. 2007. Germination and seedling growth requirements for propagation of *Dioscorea dregeana* (Kunth) Dur and Schinz-A tuberous medicinal plant. *South African Journal of Botany*. 73: 131-137.
- Miri, H. R. and Armin, M. 2013. The use of plant water extracts in order to reduce herbicide application in wheat. *European Journal of Experimental Biology*. 3 (5): 155-164.
- Mominul Islam, A.K.M., Mojidul Haque, M.D., Bhowmik, O., Yeasmin, S., Parvez Anwar, M.D. 2019. Allelopathic potential of three oil enriched plants against seedling growth of common field crops. *Journal of Botanical Research*. 1 (3): 8-15.
- Motamedi, M. and Majni, H.K. 2014. Evaluation of allelopathic potential of some cultivated safflower genotypes. Master's thesis of the Faculty of Agriculture. Isfahan University of Technology.
- Motamedi, M., Karimmojeni, H. and Ghorbani Sini, F. 2016. Evaluation of allelopathic potential of safflower genotypes (*Carthamus tinctorus* L). *Journal of plant protection research*. 4:364-371.
- Rial, C., Tomé, S., Varela, R.M., Molinillo, J.M.G., Macías, F.A. 2020. Phytochemical study of safflower roots (*Carthamus tinctorius*) on the induction of parasitic plant germination and weed control. *Journal of Chemical Ecology*. <https://doi.org/10.1007/s10886-020-01200-7>
- Sabet Zanganeh, H. and Farhoudi, R. 2013. Investigating the allelopathic effect of water extract of wild safflower (*Carthamus oxyacantha*) on germination and destruction of the cell membrane of *Echinochloa crus-galli*. The first regional conference on plant ecophysiology. Islamic Azad University, Shushtar Branch. May, 2016.
- Sadeghi, R., Yaqoubi Ashrafi, Z. and Sadeghi, P. 2013. Study the allelopathic effect of sunflower extract on the germination and growth of foxtail and wild mustard seeds. The first conference on non-operating defense in the agricultural sector. Pishtaz Iranian Science Cooperative Company. November 21, Qeshm.
- Tutenocakli, T., Coskun, Y., Tas, I., Oral, A. and Turker, G. 2022. Allelopathic effects of some essential oil components on germination and seedling growth of wheat. *Current Trends in Natural Sciences*. 11 (21): 513-520.

- Ullah, F., Ullah, A., Wazir, S.M. and Shinwari, Z.K. 2014. Phytotoxic effects of safflower yellow exposure on seed germination and early seedling growth of canola (*Brassica napus* L.). Pakistan Journal of Botany. 46 (5): 1741-1746.
- Veisi, M., Rahimian Mashhadi, H., Alizade, H., Minbashi, M. and Oveisi, M. 2014. Effect of crop protection and herbicides management on weed species distribution in wheat fields. Iranian Journal of Field Crop Science. 45 (4): 521-530.